

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 43406-05-13 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

בפני כב' השופט הישאם אבו שחאדה

**בעניין: המאשימה - מדינת ישראל -
באמצעות רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים
ע"י עוה"ד מירי בנהרדית**

נגד

1. אמנון זינדאני

2. זד איי הפקות בע"מ

שניהם ע"י בא כוחם עוה"ד אלי מויאל

מיני-רציו:

* השילוב שבין "מידת האשם" לבין "מידת הנזק" בעבירות מע"מ יוצר טבלת מתחמים, לפיה כל אחת משלוש דרגות האשם יכולה להצטלב עם כל אחת מחמש קטגוריות הנזק, כך שסך הכול יהיו 15 מתחמים לעבירות אלה. לגבי העבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס ההכנסה, ישנה טבלה נפרדת של מתחמים ואשר לפיה כל אחת משלוש דרגות האשם, יכולה להצטלב עם כל אחת מחמשת קטגוריות הנזק, כך שסך הכול יהיו 15 מתחמים שונים גם לעבירה זו.

* עונשין – ענישה – מדיניות ענישה: עבירות מס

* עונשין – ענישה – מדיניות ענישה: שיקולים

* עונשין – ענישה – מתחם הענישה

.

בית המשפט נדרש לגזור את דינם של הנאשמים, אשר הורשעו בביצוע עבירות מס. הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו, כי פעל במסגרת העסק שלו במטרה לרמות ולהונות את רשויות המס ולהתחמק ממס הכנסה ותשלומי מע"מ בהם היה חייב. על פי הסדר הטיעון, סוכם כי יוטלו על הנאשם 1, 6 חודשי מאסר בפועל שירותו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וכן קנס כספי על פי שיקול דעתו של בית המשפט. על הנאשמת 2 – החברה, יוטל קנס כספי.

.

בית המשפט פסק כלהלן:

ככלל, ראוי שבית המשפט יכבד הסדרי טיעון.

במקרים שיש בהם ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה כיום בית המשפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן עליו להשוות את העונש המוסכם לזה שצפוי היה להיות מוטל על הנאשם לולא הסדר, כדי לבחון מה מידת ההקלה שהנאשם זכה לה ולהכריע אם הקלה זו עומדת במבחן האיזון. כאשר יאושר טווח ענישה מוסכם בדרך זו, יקבע בית המשפט בשלב השלישי את עונש המדויק בתוך הטווח בהתחשב במלוא שיקולי הענישה, כמו גם בהסדר הטיעון והאינטרס הציבורי שהוביל לעריכתו.

כאשר מדובר במקרה שבו הצדדים הסכימו על טווח ענישה בהסדר טיעון, כאשר מתחם הענישה הינו כמובן רחב יותר, על בית המשפט לפסוק, ככל שהוא מקבל את הסדר הטיעון, במסגרת טווח הענישה המוסכם.

גם אם העונש שעליו הוסכם בהסדר טיעון אינו ראוי לפי מבחן ההלימה, יש עדיין לכבד את ההסדר, אם התביעה ערכה איזון מתאים בין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהייתה כרוכה בעריכת ההסדר. חזקה על באי כוח שני הצדדים שהגיעו להסדר הטיעון לאחר ששקלו את מלוא השיקולים הרלוונטיים, לרבות חובתה של המאשימה לבצע את עבודתה נאמנה בשמירה על האינטרס הציבורי. בנסיבות העניין, יש לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים לגבי רכיב המאסר.

בעת קביעת מתחם הקנס ההולם בית המשפט אמור לקחת בחשבון שני אלמנטים מרכזיים: הראשון, חומרת העבירה שבוצעה שמתבטאת בעקרון ההלימה; והשני, מצבו הכלכלי של הנאשם. ודוק, מצבו הכלכלי של נאשם, כאלמנט ייחודי וסובייקטיבי שמשתנה מנאשם לנאשם, יכריע על פי לשון סעיף 40 ח את "מתחם הקנס ההולם" לאותו אירוע עברייני שבוצע על ידי נאשם ספציפי ולא את "הקנס המתאים" לאותו נאשם בתוך מתחם הקנס ההולם.

יכול שיהיו מתחמי קנס הולם שונים לנאשמים שונים שביצעו את אותו מעשה עבירה, וזאת בהתאם למצב הכלכלי של כל אחד מהם. הקנס שיוטל על ידי בית המשפט צריך שיהיה לו אימפקט דומה על נאשמים שונים בהתאם למצבם הכלכלי.

לכל אדם עומדת זכות חוקתית לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחייה מינימאליים בכבוד. על כן, לא ניתן להשית קנס כספי על נאשם שיש בו להכביד עליו יתר על המידה לגרוע מזכותו לקיום אנושי בסיסי. מן הראי לקחת בחשבון גם את הכלל שנקבע בפסיקה לגבי עבירות מס כי מצב כלכלי קשה של נאשם, כשלעצמו, איננו יכול להוות שיקול מספיק להקלה בעונש.

על הנאשמים להוכיח את מצבם הכלכלי תוך הצגת תמונה כוללת ומקיפה למכלול הכנסותיהם והוצאותיהם וכן מכלול נכסיהם ונכסי בת זוגו של אמנון שחזקה ששייכים גם לו. במקרה זה, המסמכים שהוצגו היו סלקטיביים ולא ניתן ללמוד מהם מאומה לצורך בחינה אמיתית של מתחם הקנס ההולם שרלוונטי למצבו הכלכלי הספציפי של אמנון.

יש לקחת בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות מס שני פרמטרים מרכזיים: א. מידת האשם בביצוע העבירה; ב. מידת הנזק שנגרם או שצפוי היה להיגרם מהעבירה שבוצעה. השילוב שבין "מידת האשם" לבין "מידת הנזק" בעבירות מע"מ יוצר טבלת מתחמים, לפיה כל אחת משלוש דרגות האשם יכולה להצטלב עם כל אחת מחמש קטגוריות הנזק, כך שסך הכול יהיו 15 מתחמים לעבירות אלה.

לגבי העבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס ההכנסה, ישנה טבלה נפרדת של מתחמים ואשר לפיה כל אחת משלוש דרגות האשם, יכולה להצטלב עם כל אחת מחמשת קטגוריות הנזק, כך שסך הכול יהיו 15 מתחמים שונים גם לעבירה זו.

השלב הראשון בגזירת הדין על פי תיקון 113, הוא בדיקה אם האירועים שמופיעים בכתב האישום הינם כמה עבירות המהוות אירוע אחד או שמא כמה עבירות המהוות כמה אירועים. כל עבירת מס הינה אירוע

העומד בפני עצמו ומתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בכל עבירה ועבירה בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לכדי מקשה אחת.

לגבי מידת האשם, הנאשמים מצויים במידת אשם בינונית וזאת לאור ריבוי העבירות וכן הרווח הכלכלי שהופק מעבירות המס שבוצעו. מידת אשם זו הינה נכונה גם לגבי קבוצת העבירות של מע"מ וגם לגבי קבוצת עבירות של מס ההכנסה.

לגבי מידת הנזק, יש לבחון את מידת הנזק לגבי כל אחת מקבוצת העבירות בנפרד, קרי הנזק מכל עבירות המע"מ שמופיעות בכתב האישום בנפרד והנזק מכל עבירות מס ההכנסה בנפרד, כאשר כאמור הנזק בעבירות מע"מ הוא סך כל המס שלא שולם ובעוד שהנזק בעבירות של מס הכנסה הוא כל ההכנסות שהועלמו.

בכל אחת מקבוצת העבירות, יש לבחון את מתחם ההשתמטות הרלוונטי לאותו סוג עבירה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

בפני כב' השופט הישאר אבו שחאדה

בעניין: המאשימה – מדינת ישראל -

באמצעות רשות המיסים, היחידה

המשפטית אזור מרכז ותיקים

מיוחדים

ע"י עוה"ד מירי בנהרדית

נגד

1. אמנון זינדאני

2. זד איי הפקות בע"מ

שניהם ע"י בא כוחם עוה"ד אלי מויאל

ג ז ר – ד י נ

א. כתב האישום

א.1 חלק כללי

1. במהלך השנים 2007 עד 2009 היה הנאשם 1, אמנון זינדאני (להלן: **אמנון**), רשום כעוסק מורשה על פי חוק מס ערך מוסף התשל"ו – 1975 (להלן: **חוק מס ערך מוסף**), שתחום עיסוקו, אמרגנות והפקת אירועים (להלן: **העסק**). במהלך השנים האמורות, ניהל אמנון את העסק יחד עם אדם נוסף בשם משה פרץ (להלן: **משה**). אמנון פעל במסגרת העסק יחד עם משה במטרה לרמות ולהונות את רשויות המס ולהתחמק ממס הכנסה ותשלומי מע"מ בהם היו חייבים אמנון ומשה.

2. נאשמת 2, חברת זד איי הפקות בע"מ (להלן: **חברת זד**), הינה חברה פרטית מוגבלת במניות שהתאגדה בישראל ונרשמה ב-2010 כעוסק מורשה על פי חוק מס ערך מוסף. חברת זד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

נרשמה כעסק להפקת אירועים. בתקופה הרלוונטית לאישומים 2 ו-3 היה אמנון בעליה
הרשום ומנהלה של חברת זד.

2.א. האישום הראשון המתייחס לאמנון

3. במהלך התקופה הרלוונטית לאישום הראשון, משה הופיע כזמר באירועים שונים והיה
רשום כשכיר בעסק וקיבל את חלקו מהכנסות העסק, בין היתר, בתשלומים בהתאם
לתלושי שכר שהופקו על שם העסק. במהלך השנים 2007 עד 2009 ובגין הופעותיו של משה
באירועים שונים, גבו אמנון ומשה כספים מהלקוחות (להלן: **העסקאות**). על אף שהיה על
אמנון, יחד עם משה, להוציא בגין התמורה שנתקבלה עבור העסקאות חשבוניות מס כדין
על שם העסק, לדווח עליהן למנהל מס ערך מוסף ולשלם את המס הנובע מהן, פעלו אמנון
ומשה במטרה להתחמק ממס הכנסה ותשלום מס ערך מוסף כלהלן:

א. בגין חלק מהעסקאות, לא הוציא אמנון חשבוניות מס כלל;
ב. בגין חלק מהעסקאות, הוציא אמנון חשבוניות מס בסכומים אשר שיקפו באופן חלקי
את התמורה שהתקבלה אצלם בגין אותן העסקאות ולא כלל בחשבוניות מס אלו את
מלוא התמורה שהתקבלה בגין (להלן: **החשבוניות המונמכות לשנים 2007 עד 2009**);

4. הסכום הכולל של התמורה שבגינה לא הוציאו אמנון ומשה חשבוניות מס כלל ושל התמורה
שאותה לא כללו אמנון ומשה בחשבוניות המונמכות לשנים 2007 עד 2009, הינו
1,005,412 ₪, וסכום המע"מ הנובע מסכום זה הינו: 138,765 ₪.

5. במהלך השנים 2007 – 2008 השמיט אמנון מתוך דו"ח שנערך על פי פקודת מס הכנסה
הכנסות בסך כולל של 287,767 ₪.

6. על פי הודאתו של אמנון באישום הראשון, הוא הורשע בביצוען של העבירות הבאות:

א. 14 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף שעניינן מסירת ידיעה כוזבת
במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס ערך מוסף.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

ב. עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף שעניינה, הכנה, ניהול או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקס חשבונות כוזב, או רשומה כוזבת.

ג. עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף שעניינה שימוש במרמה או בתחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס ערך מוסף.

ד. 2 עבירות לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה, שעניינן השמטה מתוך דוח במזיד בכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה.

ה. עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה שעניינה הכנה, קיום או הרשאה לאחר להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומה כוזבת.

ו. עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה שעניינה שימוש במרמה או תחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהן, בכוונה להתחמק ממס.

3.א. האישום השני המתייחס לאמנון וחברת זד

7. מאז הקמתה של חברת זד ובמהלך שנת 2010, פעלו אמנון וחברת זד כעסק להפקת אירועים וביצעו עסקאות במסגרת העסק. על אף שבוצעו עסקאות, אמנון וחברת זד פעלו במטרה להתחמק מתשלום מס ערך מוסף ומה הכנסה כלהלן:

א. בגין חלק מהעסקאות, אמנון וחברת זד לא הוציאו חשבוניות מס כלל;

ב. בגין חלק אחר מהעסקאות, הוציאו אמנון וחברת זד חשבוניות מס על סכומים אשר שיקפו באופן חלקי את התמורה שהתקבלה אצלם בגין העסקאות ולא כללו בחשבוניות מס אלו את מלוא התמורה שהתקבלה בגין (להלן: **החשבוניות המונמכות לשנת 2010**).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

8. הסכום הכולל של התמורה שבגינה לא הוציאו אמנון וחברת זד חשבוניות מס כלל ושל התמורה שאותה לא כללו בחשבוניות המונמכות לשנת 2010, עומד על סך של 126,000 ₪, כאשר סכום המע"מ הנובע ממנו הינו 17,379 ₪.

9. לאור הודאתם של אמנון וחברת זד באישום השני, הם הורשעו בביצוען של העבירות הבאות:

א. 3 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, שעניינן מסירת ידיעה כוזבת במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מע"מ;

ב. עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף, שעניינה, הכנה, ניהול או הרשאה לאחר לנהל פנקס חשבוניות כוזב או רשומה אחרת כוזבת במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס ערך מוסף.

ג. עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, שעניינה שימוש במרמה או בתחבולה, או הרשאה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס ערך מוסף;

ד. עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, שעניינה הכנה, קיום או הרשאה לאחר לקיים חשבוניות כוזבים או רשומות כוזבות בכוונה להתחמק ממס הכנסה.

ה. עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה שעניינה שימוש במרמה או תחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם, במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה.

4.א. האישום השלישי המתייחס לאמנון וחברת זד

10. כאמור בחלק הכללי, בתקופה שבין פברואר 2010 לאפריל 2010, היה אמנון בעליה הרשום ומנהלה של חברת זד. בתקופה האמורה, אמנון וחברת זד קנו ו/או קיבלו שלוש חשבוניות מס על שם חברת "ספיר שיוק סחר והובלות בע"מ" (להלן: **חברת ספיר**) על סך כולל של 328,280 ₪, כאשר מס הערך המוסף הנובע מהן הינו 45,280 ₪, וזאת מבלי שביצעו עסקאות עם חברת ספיר. אמנון וחברת זד קנו ו/או קיבלו את התשומות הפיקטיביות בסך של 45,280 ₪ מאדם בשם נועם לוי ובתיווכו של מנהל החשבוניות של חברת זד, ששמו אריק

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

בני משה. אמנון וחברת זד ניכו בדיווחיהם התקופתיים למס ערך מוסף את המס בגין התשומות הפיקטיביות בסך של 45,280 ₪.

11. אמנון וחברת זד הודו בעובדות האישום השלישי ולכן הורשעו בביצוען של 3 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף, שעניינן ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך וזאת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס ערך מוסף.

ב. הסדר טיעון והיחס בינו לבין תיקון 113 לחוק העונשין

12. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ואשר לפיו בעקבות הודאת אמנון וחברת זד בכתב האישום, והרשעתם בעבירות שפורטו לעיל, יוטלו על אמנון 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וכן קנס כספי על פי שיקול דעתו של בית המשפט. על חברת זד יוטל קנס כספי על פי שיקול דעתו של בית המשפט. מן הראוי לציין שלגבי רכיב המאסר בפועל, לא מדובר "בטווח ענישה", אלא בעונש סגור וסופי. אם נשתמש ב-"לקסיקון" של תיקון 113 לחוק העונשין, הרי שהצדדים כבר סיכמו ביניהם על **העונש המתאים** שיוטל על הנאשם. ככל שהדבר נוגע לרכיב הקנס, אין טווח ענישה מוסכם והדבר הושאר לשיקול דעתו של בית המשפט.

13. שאלת היחס שבין הסדר טיעון לבין מתחם העונש ההולם נדונה ב-ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.12.13) (להלן: **פסק דין פלוני**). כאן נקבע שככלל ראוי שביית המשפט יכבד הסדרי טיעון. בפסקה 19 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר, נאמרו הדברים הבאים) וזאת תוך הפניה למאמרו של פרופ' אורן גזל - אייל "העונש ההולם לא תמיד יהלום" **עורך הדין** (אוקטובר 2013) 70):

"בהקשר זה מוסכמת עליי גישתו של פרופ' אורן גזל הגורס כך:

"במקרים שיש בהם ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה כיום בית משפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן עליו להשוות את העונש המוסכם לזה שצפוי היה להיות מוטל על הנאשם לולא הסדר, כדי לבחון מה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

מידת ההקלה שהנאשם זכה לה ולהכריע אם הקלה זו עומדת במבחן האיזון. כאשר יאושר טווח ענישה מוסכם בדרך זו, יקבע בית משפט בשלב השלישי את העונש המדויק בתוך הטווח בהתחשב במלוא שיקולי הענישה, כמו גם בהסדר הטיעון והאינטרס הציבורי שהוביל לעריכתו."''

14. כמו כן, בפסק דין **פלוני** נקבע ע"י כבוד השופט מלצר כי כאשר מדובר במקרה שבו הצדדים הסכימו על טווח ענישה בהסדר טיעון, כאשר מתחם הענישה הינו כמובן רחב יותר, על בית המשפט לפסוק, ככל שהוא מקבל את הסדר הטיעון, במסגרת טווח הענישה המוסכם (**שם**, פסקה 19). בנוסף, נקבע שתיקון 113 לחוק העונשין אינו עומד בסתירה להלכה שנקבעה בבית המשפט העליון בעניין הסדרי טיעון ב-ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** פ"ד נו (1) 577 (2002) (להלן: **פסק הדין לגבי הסדרי טיעון**) (דבריו של כבוד השופט מלצר בפס"ד **פלוני**, פסקה 16). בפסק הדין לגבי הסדרי טיעון, נקבע כי גם אם העונש שעליו הוסכם בהסדר טיעון אינו ראוי לפי מבחן ההלימה, יש עדיין לכבד את ההסדר, אם התביעה ערכה איזון מתאים בין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת ההסדר (ראו דבריו של כבוד השופט מלצר בפסקה 16 לפסק דין **פלוני**).

15. חזקה על באי כח שני הצדדים שהגיעו להסדר הטיעון לאחר ששקלו את מלוא השיקולים הרלוונטיים, לרבות חובתה של המאשימה לבצע את עבודתה נאמנה בשמירה על האינטרס הציבורי. יובהר שבכוונתי לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים לגבי רכיב המאסר. למען הסדר הטוב, בכל מקרה אקבע את מתחמי העונש הרלוונטיים לנאשמים על מנת לקבל אינדיקציה אם ההסדר חורג ממתחם העונש ההולם, ובכך לעמוד על מידת סבירותו של הסדר הטיעון.

ג. טענות הצדדים לעונש

16. באי כח הצדדים הבהירו כי הבסיס להסדר הטיעון שאליו הגיעו נובע מהעדר קיומו של עבר פלילי לאמנון, לרבות בעבירות מס, הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי וכן הסרת מלוא המחדלים. אמנון וחברת זד הגיעו להסדר תשלומים לכיסוי מלוא חובותיהם כלפי רשויות מס ערך מוסף ורשויות מס הכנסה. על כן, באי כח הצדדים ביקשו מבית המשפט שיכבד את הסדר הטיעון לעניין רכיב המאסר בפועל שיוטל על אמנון ואשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. המחלוקת העיקרית נגעה לשאלה מה הוא גובה הקנס שיוטל על אמנון ועל חברת

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

זד. המאשימה טענה כי הקנס צריך שינוע בין 5 ועד 10 אחוז מהסכום המצטבר של ההכנסות שאמנון וחברת זד העלימו בצירוף הסכום הכולל של המע"מ שהתחמקו מתשלומם, בעקבות העבירות שבוצעו.

17. שיטת החישוב של הקנס שאותה הציעה המאשימה, איננה מקובלת עליו וזאת מכל הטעמים שלהלן:

א. לא הובא בפני כל הסבר כיצד נקבע כי שיעור הקנס צריך לנוע בין חמישה לעשרה אחוז מסך כל ההכנסות שהועלמו והמע"מ שלא שולם;

ב. לא הוצגה בפני כל אסמכתא משפטית, בדמות הוראת חוק או פסק דין, שיש בה בכדי לבסס את הטענה שקנסות בעבירות מס נקבעים כאחוז מסוים מתוך סך ההכנסות שהועלמו או מסך המס שהיה על הנישום לשלם;

ג. המאשימה טענה ששיטת חישוב הקנס המוצעת מקורה בהנחיה פנימית שנהוגה במשרדם. הנחיה זו לא הוצגה בפניי בכתובים וגם לא קיבלתי הסבר כיצד נתקבלה ובאילו נסיבות;

ד. בכל מקרה, שיטת החישוב המוצעת ע"י המאשימה איננה מתיישבת עם הוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין ואשר נותן הוראות מפורשות לבית המשפט כיצד יש לקבוע את גבולותיו של מתחם העונש ההולם.

18. באי כח הנאשם טענו שהקנס שיש להטיל על אמנון ועל חברת זד צריך שיהיה בצורה מתונה ומדודה וזאת לאור העובדה שהינו נשוי ואב לילדים שפרנסתם עליו. כמו כן, הציגו תדפיס תנועות בחשבון הבנק של אמנון ואשר מלמד על יתרת חובה ומכאן טענתם כי מצבו הכלכלי הינו קשה וזאת גם בהתחשב בהחזרים החודשים המאוד גבוהים שעליו לשלם לרשויות המס במסגרת הסדר הפשרה שאליו הגיע עימם בעקבות הסרת המחדלים.

ד. מתחם הקנס ההולם

19. סעיף 40ח לחוק העונשין תשל"ז – 1977 (להלן: **חוק העונשין**) קובע כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

"קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם."

20. בעת קביעת מתחם הקנס ההולם בית המשפט אמור לקחת בחשבון שני אלמנטים מרכזיים: **הראשון, חומרת העבירה** שבוצעה שמתבטאת בעקרון ההלימה (ראו סעיף 40ג(א) לחוק העונשין); **והשני, מצבו הכלכלי** של הנאשם. ודוק, מצבו הכלכלי של נאשם, כאלמנט ייחודי וסובייקטיבי שמשתנה מנאשם לנאשם, יכריע על פי לשון סעיף 40ח את "מתחם הקנס ההולם" לאותו אירוע עברייני שבוצע על ידי נאשם ספציפי ולא את "הקנס המתאים" לאותו נאשם בתוך מתחם הקנס ההולם. במילים אחרות, יכול שיהיו מתחמי קנס הולם שונים לנאשמים שונים שביצעו את אותו מעשה עבירה, וזאת בהתאם למצב הכלכלי של כל אחד מהם. הקנס שיוטל על ידי בית המשפט צריך שיהיה לו אימפקט דומה על נאשמים שונים בהתאם למצבם הכלכלי.

21. יצוין כי בדין האנגלי קיים סעיף מקביל לסעיף 40ח לחוק העונשין ואשר גם שם יש לקבוע את הקנס לפי שני הפרמטרים של "חומרת העבירה" מחד ו-"מצבו הכלכלי" של נאשם מאידך. קיימת חובה על בית המשפט לדרוש ראיות מנאשם לגבי מצבו הכלכלי מאחר וראיות אלה יש בהן בכדי להעלות או להפחית את גובה הקנס שיוטל על הנאשם (סעיף 164 ל- Criminal Justice Act 2003).

22. לכל אדם עומדת זכות חוקתית לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחייה מינימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי [פורסם בנבו] (28.2.2012), ניתן בהרכב מורחב של שבעה שופטים). על כן, לא ניתן להשית קנס כספי על נאשם שיש בו להכביד עליו יתר על המידה ולגרוע מזכותו לקיום אנושי בסיסי (כגון קורת גג, מזון, מים, חשמל).

23. כמו כן, מן הראוי לקחת בחשבון גם את הכלל שנקבע בפסיקה לגבי עבירות מס כי מצב כלכלי קשה של נאשם, כשלעצמו, איננו יכול להוות שיקול מספיק להקלה בעונש (רע"פ 977/13 משה אודיזי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.2.13), פסקה 8 להחלטתו של כבוד השופט שהם).

24. במקרה שבפני, נטען על ידי ההגנה כי מצבו הכלכלי של אמנון הינו קשה וזאת תוך הצגתם של המסמכים הבאים: תדפיס עובר ושב מחשבון הבנק, ואשר מלמד על קיומה של יתרת

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

חובה בחשבון; הסדר התשלומים בין אמנון וחברת זד עם המאשימה ואשר כוללים תשלומים של למעלה מ-90,000 ₪ בכל חודש.

25. יאמר כבר עתה, שאין במסמכים שהוצגו בפני בכדי להוכיח את מצבם הכלכלי של אמנון וחברת זד: לגבי תדפיס עובר ושב מחשבון הבנק, מעיון בתדפיס עולה שקיימות העברות לחשבון זה מחשבוניות אחרים בעשרות אלפי שקלים, ואין כל הסבר מה הוא מקור הכספים; ישנה גם העברה של מספר מאות אלפי שקלים מחשבון זה לחשבוניות אחרים וגם על כך לא הובא כל הסבר; אמנון לא המציא סיכום של כל הוצאותיו והחייבים השוטפים למול הכנסתו החודשית; אמנון וחברת זד לא המציאו פירוט של מלוא נכסיהם ונכסי בת זוגו של אמנון תוך אימות הדברים עם מסמכים מתאימים; אמנון גם לא הסביר כיצד הצליח לעמוד בהסדר תשלומים עם רשויות המס שכולל 17 המחאות חודשיות של 76,000 ₪ כל אחת, וכן 10 המחאות חודשיות של 24,105 ₪ כל אחת וכן שתי המחאות נוספות בסך של 19,000 ₪ כל אחת. כל ההמחאות הנ"ל משולמות במקביל, לעיתים במהלך אותו חודש. יכולתו הכלכלית של אמנון לעמוד בתשלומים האלה, עומדת בניגוד גמור להצהרתו שהינו מצוי במצב כלכלי קשה.

26. על אמנון וחברת זד הנטל להוכיח את מצבם הכלכלי תוך הצגת תמונה כוללת ומקיפה למכלול הכנסותיהם והוצאותיהם וכן מכלול נכסיהם ונכסי בת זוגו של אמנון שחזקה ששייכים גם לו (ראו למשל חוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג - 1973). המסמכים שהוצגו בפני היו סלקטיביים ולא ניתן ללמוד מהם מאומה לצורך בחינה אמיתית של מתחם הקנס ההולם שרלוונטי למצבו הכלכלי הספציפי של אמנון.

ה. המתודולוגיה בקביעת מתחמי העונש

27. בגזר דין שנתתי לאחרונה בת"פ (רמ') 12233-08-12 מדינת ישראל נ' אסף חורי [פורסם בנבו] (24.11.13) (להלן: פסק דין חורי) עמדתי בהרחבה על הפרמטרים המנחים בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות לפי סעיפים 117(א) ו-117(ב) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975. יצוין שהוגש ערעור על גזר הדין בענין חורי על ידי הנאשם שם ביום 5.1.14 לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז ואשר טרם נשמע (ע"פ 7137-01-14).

28. ב-עפ"ג (מח' – י-ם) 28376-10-13 יחזקאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.12.13) (בפני כבוד מותב השופטים: הנשיא דוד חשין, סגן הנשיא משה דרורי והשופט ארנון דראל) נדון ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בירושלים בגין עבירות לפי חוק מס ערך מוסף

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

ופקודת מס הכנסה. בפסקאות 87 – 88 לפסק הדין, כבוד סגן הנשיא השופט משה דרורי רשם את הדברים הבאים בנוגע למתכונת שהצעתי בפסק הדין **חורי** בגזירת הדין בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף:

"87. הרעיונות הכלולים בפסק דין מקיף ומעמיק זה מחייבים עיון, ולא תמיד ניתן ליישם בכל מקרה ומקרה.

88. לאחר ששקלתי את נסיבותיו של תיק זה ואת הנתון החשוב שאני ערכאת ערעור שאינה גוזרת את הדין מראשיתו, לא ראיתי לנכון ליישם דרך זו של בית משפט השלום ברמלה, אם כי יש לה ברכה משל עצמה, וראוי כי שופטי הערכאה הראשונה (בדרך כלל בית משפט השלום הוא זה שדן בעבירות מס), ישקלו בכובד ראש אפשרות לפעול על פי המתכונת המוצעת באותו פסק דין, או מתכונת דומה לכך".

29. ב-ת"פ (רמ') 12-09-33928 **מדינת ישראל נ' גיא יהודה** [פורסם בנבו] (6.1.14) עמדתו בהרחבה על המתודולוגיה בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה (להלן: **פסק דין יהודה**), ואשר מבוסס על מתכונת דומה לזו שתיארתי בפסק דין **חורי**.

30. המתודולוגיה בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות לפי סעיף 117 לחוק מס ערך מוסף כפי שתוארה על ידי בפסק דין **חורי** וכן המתודולוגיה בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, כפי שתוארה על ידי בפסק דין **יהודה** – הינן בהשראת מתודולוגיית הענישה בדין האנגלי בעבירות מס. בפסק דין **יהודה** הבאתי תיאור של מתודולוגיית הענישה בעבירות מס בדין האנגלי, עם יישום בדרך האנלוגיה למשפט הישראלי והפנייה לפסיקה הרלוונטית של בית משפט העליון. במסגרת גזר הדין הנוכחי, אסתמך על הדברים שכתבתי ב-**חורי** וב-**יהודה** שהינם טובים ונכונים גם למקרה שבפני שענינו עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף ולפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, לחלופותיהם השונות.

31. בפסק דין **חורי** ופסק דין **יהודה**, קבעתי שיש לקחת בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות מס שני פרמטרים מרכזיים, שאעמוד עליהם כאן רק בתמצית:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

א. מידת האשם בביצוע העבירה – ישנן שלוש דרגות של אשם, המתחלקות לגבוהה, בינונית ונמוכה. מידת האשם בעבירות מס, תוכרע באופן כללי על פי אמות המידה שלהלן: האם הנאשם פעל בחבורה ואם כן, האם היתה לו יכולת להשפיע על אחרים; רמת התחכום של התכנון המוקדם; הרווח שהנאשם הפיק מהעבירות. ככל שהנאשם פעל לבדו והיה לו רווח כלכלי מהעבירות שביצע, יש למקמו בדרגת אשם בינונית. נסיבות נוספות שיש לקחתן בחשבון הן ריבוי עבירות בכתב האישום וכן אורך הזמן שבו בוצעו העבירות. ככל שעבירות המס נפרשו על פני פרק זמן גדול יותר, יש לראות את מידת האשם כגבוהה יותר.

ב. מידת הנזק שנגרם או שצפוי היה להיגרם מהעבירה שבוצעה – בפסק דין חורי (פסקאות 21 - 25) וכן גם בפסק דין יהודה (פסקאות 46 - 57) קבעתי כי בעבירות לפי סעיף 117 לחוק מס ערך מוסף (הן לפי 117(א) והן לפי סעיף 117(ב)), הנזק נמדד לפי סכום המס שלא שולם לרשויות מע"מ, קרי, סכום המע"מ שגולם בחשבונית מזויפת או בעסקה שלא דווחה. כמו כן, קבעתי בפסק דין יהודה (פסקאות 46 עד 57) כי הנזק לגבי עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, לחלופותיה השונות, נמדד על פי סך ההכנסות שהועלמו מרשויות המס. בנסיבות אלה, קבעתי שיש לקבוע "מתחמי השתמטות" שיהיו רלוונטיים לכל סוג של עבירה, כך שיהיו מתחמי השתמטות לעבירות מע"מ וכן מתחמי השתמטות שונים ונפרדים לעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. בכל סוג עבירה קבעתי חמש קטגוריות של נזק המחולקות לפי חמישה מתחמי השתמטות.

32. השילוב שבין "מידת האשם" לבין "מידת הנזק" בעבירות מע"מ יוצר טבלת מתחמים, לפיה כל אחת משלוש דרגות האשם יכולה להצטלב עם כל אחת מחמש קטגוריות הנזק, כך שסה"כ יהיו 15 מתחמים (3 X 5) לעבירות אלה (ראו סעיף 26(ב) לפסק דין חורי). כמו כן, לגבי העבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, ישנה טבלה נפרדת של מתחמים ואשר לפיה כל אחת משלוש דרגות האשם, יכולה להצטלב עם כל אחת מחמש קטגוריות הנזק, כך שסה"כ יהיו 15 מתחמים שונים גם לעבירה זו (ראו סעיף 58(ב) לפסק דין יהודה). כפי שאראה בהמשך, המתחמים שקבעתי בפסק דין חורי ובפסק דין יהודה, הינם מתאימים גם למקרה שבפני ולכן איישמן על אמונו וחברת זד.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

ו. כמה עבירות המהוות כמה אירועים

33. ב-ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 5.8.13 פסקאות 22 – 25 לפסק דינו של כבוד השופט סולברג, נקבע שהשלב הראשון בגזירת הדין על פי תיקון 113, הוא בדיקה אם האירועים שמופיעים בכתב האישום הינם כמה עבירות המהוות אירוע אחד או שמא כמה עבירות המהוות כמה אירועים. סעיף 40(ג) ו-(ג) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"40(ג) הרשיע בית משפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה

אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית משפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית משפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, באם גזר עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

(ההדגשה לא במקור)

34. במקרה שבפני כל אחד מהנאשמים מואשם במספר אישומים, כאשר כל אישום מכיל בתוכו מספר עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף וכן מספר עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. בפסיקה נקבע כי כל עבירת מס הינה אירוע העומד בפני עצמו ומתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בכל עבירה ועבירה בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לכדי מקשה אחת (רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 22.10.08). להלן סך הכל העבירות שבוצעו ע"י כל אחד מהנאשמים, על פי סוגן (סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, וכן סעיף 220 לפקודת מס הכנסה):

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

נאשם	מספר אישומים המיוחסים לו	אישום אחד : מספר עבירות לפי 117(ב)	אישום אחד : מספר עבירות לפי 220	אישום שני : מספר עבירות לפי 117(ב)	אישום שני : מספר עבירות לפי 220	אישום שלישי : מספר עבירות לפי 117(ב)	אישום שלישי : מספר עבירות לפי 220	סה"כ עבירות לפי 220	סה"כ עבירות לפי 117(ב)
אמנון	3	16	4	5	2	3	0	24	6
חברת זד	2	0	0	5	2	3	0	8	2

35. תיאורטית, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחת מעבירות המע"מ שבוצעו ע"י אמנון (24) וכן לכל אחת מעבירות מס הכנסה שבוצעו ע"י אמנון (6). יוצא מכך, שלאמנון יש להגדיר 30 מתחמי עונש. כמו כן לחברת זד, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחת מעבירות המע"מ שביצעה (8) וכן לכל אחת מעבירות מס הכנסה שביצעה (2). סה"כ 10 מתחמים לחברת זד. יוצא מכך, שעל מנת לכתוב את גזר הדין, יש להגדיר 40 מתחמי עונש שונים. ברי, שלא זו היתה כוונתו של המחוקק. אם נשתמש במתודולוגיה שהצעתי בפסק דין **חורי** ובפסק דין **יהודה**, יש לקבוע רק **שני** מתחמים לאמנון ו**שני** מתחמים לחברת זד, כאשר לכל אחד מהם יהיה מתחם עונש נפרד לפי סוג העבירה שביצע, קרי, מתחם אחד **לקבוצת עבירות המע"מ** ומתחם שני **לקבוצת עבירות מס הכנסה**. ככל שישנה חפיפה במתחם ההשתמטות בסוג מסוים של עבירה בין אמנון וחברת זד, ברי שאין צורך לקבוע מתחם נוסף וניתן להשתמש באותו מתחם גם לגבי הנאשם האחר.

ז. מידת האשם

36. לגבי מידת האשם, על פי הפרמטרים שקבעתי בפסק דין **חורי** ובפסק דין **יהודה**, אמנון וחברת זד מצויים **במידת אשם בינונית** וזאת לאור ריבוי העבירות וכן הרווח הכלכלי שהופק מעבירות המס שבוצעו. יובהר כי מידת אשם זו הינה נכונה גם לגבי קבוצת העבירות של מע"מ וגם לגבי קבוצת עבירות של מס ההכנסה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

ח. מידת הנזק

37. לגבי מידת הנזק, יש לבחון את מידת הנזק לגבי כל אחת מקבוצת העבירות בנפרד, קרי, הנזק מכל עבירות המע"מ שמופיעות בכתב האישום בנפרד והנזק מכל עבירות מס ההכנסה בנפרד, כאשר, כאמור הנזק בעבירות מע"מ הוא סך כל המס שלא שולם ובעוד שהנזק בעבירות של מס הכנסה הוא סך כל ההכנסות שהועלמו. בכל אחת מקבוצת העבירות, יש לבחון את מתחם ההשתמטות הרלוונטי לאותו סוג עבירה.

ח.1. לגבי עבירות מע"מ

נאשם	אישום 1: סכום מע"מ שלא שולם	אישום 2: סכום מע"מ שלא שולם	אישום 3: סכום מע"מ שלא שולם	סה"כ סכום מע"מ שלא שולם	קטגוריית נזק (לפי סעיף 23 בפס"ד חורי)
אמנון	138,765 ₪	17,379 ₪	45,280 ₪	201,424 ₪	קטגוריית נזק 2 (מתחם השתמטות בין 40 – 400 אלף ₪)
חברת זד	0	17,379 ₪	45,280 ₪	62,659 ₪	קטגוריית נזק 2 (מתחם השתמטות בין 40 – 400 אלף ₪)

38. עיינו הרואות כי אמנון וחברת זד נמצאים באותה קטגוריית נזק מאחר וסך כל המע"מ שלא שולם על ידי כל אחד מהם, נמצא במתחם השתמטות שנע בין 40,000 ₪ ל-400,000 ₪. סך המע"מ שלא שולם על ידי אמנון בעקבות מכלול העבירות שביצע הוא 201,424 ₪, ובעוד שסך המע"מ שלא שולם על ידי חברת זד בעקבות מכלול העבירות שביצעה הוא 62,659 ₪. השוני ביניהם יקבל ביטוי במיקום של כל אחד מהם בתוך מתחם העונש ההולם. בפסק דין

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

חורי קבעתי שכאשר מדובר במתחם השתמטות שנע בין 40 ל-400 אלף ₪ בעבירות מע"מ, ומידת האשם היא בינונית (כמו במקרה שבפני), מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-30 חודשי מאסר בפועל לגבי רכיב המאסר (פסקה 29 לפסק דין **חורי**) והקנס נע בין 15 ל-40 אלף ₪ בעת שמדובר בנאשם עם מצב כלכלי קשה מוכח (הצגת צו כינוס נכסים שניתן כנגד הנאשם בפסק דין **חורי**). כאמור, אמנן לא הוכיח את מצבו הכלכלי האמיתי. מכל מקום, מאחר וגם המאשימה לא הוכיחה שמצבו הכלכלי של אמנן הוא בדרגה גבוהה, אינני רואה כל מניעה להשתמש במתחם זה גם לענייננו ואשר ישים הן לגבי אמנן והן לגבי חברת זד.

39. על כן, לגבי רכיב המאסר, שעליו הסכימו הצדדים (6 חודשים שירוצו בעבודות שירות) לגבי אמנן, ניתן לראות כי עונש זה נמצא בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, שנוגע לקבוצת עבירות המע"מ. ודוק, בעת בדיקת סבירותו של ההסדר, מן הראוי לציין שהעונש שעליו הסכימו הצדדים איננו מצוי מחוץ למתחם העונש ההולם.

ח.2. לגבי העבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה

נאשם	אישום 1: סכום ההכנסות שהועלמו	אישום 2: סכום ההכנסות שהועלמו	אישום 3: סכום ההכנסות שהועלמו	סה"כ סכום ההכנסות שהועלמו	קטגוריית נזק (לפי סעיף 54 בפס"ד יהודה)
אמנן	1,005,412 ₪	126,000 ₪	328,280 ₪	1,459,692 ₪	קטגוריית נזק 3 (מתחם השתמטות בין 500,000 ל-2 מיליון ₪)
חברת זד	0	126,000 ₪	328,280 ₪	454,280 ₪	קטגוריית נזק 2 (מתחם השתמטות בין 50 ל-500 אלף ₪)

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

40. עיינו הרואות כי אמנון וחברת זד נמצאים בשני מתחמי השתמטות שונים, ולכן יהיה מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מהם.

41. לגבי אמנון – בפסק דין יהודה קבעתי כי מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר, כאשר מדובר בקטגוריית נזק 3 (מתחם השתמטות לגבי סך ההכנסות שהועלמו שנע בין 500,000 ל-2 מיליון ₪), ובמידת אשם בינונית, נע בין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל (סעיף 61 לפסק דין יהודה). יוצא מכך, שלגבי ההסדר אליו הגיעו הצדדים, שיש להטיל על אמנון 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, העונש המוסכם נמצא בתוך המתחם, בחלקו התחתון. כמו כן, לגבי רכיב הקנס, קבעתי בפסק דין יהודה כי מתחם הקנס ההולם כאשר מדובר בנאשם שלא הוכיח את מצבו הכלכלי לאשורו (סעיף 68 לפסק דין יהודה), הקנס נע בין 8,000 ל-50,000 ₪. זה יהיה גם מתחם הקנס הרלוונטי לענייננו, לגבי אמנון.

42. לגבי חברת זד – אומנם מדובר במתחם השתמטות שונה ונמוך יותר מזה ששייך לאמנון, אך סכום ההכנסות הכולל שהועלם, עומד על סך של 454,280 ₪, היינו בחלקו העליון של מתחם השתמטות שנע בין 50,000 ל-500,000 ₪ ולמעשה משיק לחלק התחתון של מתחם השתמטות שנע בין 500,000 ל-2 מיליון ₪. בנסיבות אלה, אין מניעה לעשות שימוש במתחם העונש ההולם שקבעתי בפסק דין יהודה ונוגע למתחם השתמטות שבין 500,000 ל-2 מיליון ₪, הכל בהתאמה ובשינויים המחויבים לחברת זד.

ט. העונש המתאים

43. לגבי אמנון – מהסקירה שהובאה לעיל עולה שלגביו קיימים שני מתחמים רלוונטיים :

א. לגבי סך העבירות שביצע לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ : מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר נע בין 5 ל-30 חודשי מאסר בפועל ולגבי רכיב הקנס, נע בין 15,000 ₪ ל-40,000 ₪.

ב. לגבי סך העבירות שביצע לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה : מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר נע בין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל ולגבי רכיב הקנס, נע בין 8,000 ₪ ל-50,000 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

44. במקרה זה, אקבע את העונש המתאים לגבי אמנון באופן כולל מאחר ולא מצאתי צורך לקבוע עונש מתאים נפרד בכל מתחם. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שחלים עליו שני מתחמים שונים בשל כל אחת מקבוצת העבירות שביצע. העובדה שמדובר בשתי קבוצות של עבירות מס, הינה בגדר נתון לחומרא והמשקל **המצטבר** של שני המתחמים יש בו בכדי להוביל להטלת קנס שהינו גבוה יותר מהתקרה של כל אחד מהמתחמים שקבעתי, אך בכל מקרה אינו חורג מהסכום הכולל של שתי התקרות.

45. בעת קביעת העונש הסופי, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: הסרת המחדלים; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; היותו של אמנון נשוי ואב לילדים שפרנסתם עליו. על כן, הנני משית על נאשם 1, אמנון זינדאני, את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. נתקבלה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות ולפיה הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. בחוות הדעת העדכנית שמופיעה בתיק בית המשפט, מופיע מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות שכבר חלף. הממונה על עבודות השירות ישבץ את הנאשם בעבודה מתאימה אשר מועד תחילתה יהיה לא יאוחר מיום 26.1.14. על כן, הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 22.1.14 לצורך קבלת פרטי השיבוץ. הנאשם מוזהר שעליו להישמע להוראותיו של הממונה על עבודות השירות. הממונה על עבודות השירות ישלח הודעה לבימ"ש על מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ומקום ביצוען.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה או לפי חוק מס ערך מוסף.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 75,000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 24 תשלומים שווים חודשיים ורצופים כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.3.14 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפרעון מדי.

46. **לגבי חברת זז** - מהסקירה שהובאה לעיל עולה שלגביה קיימים שני מתחמים רלוונטיים:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-05-43406 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' זינדאני ואח'

א. לגבי סך העבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ: מתחם הקנס ההולם נע בין 15,000 ₪ ל-40,000 ₪.

ב. לגבי סך העבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה: מתחם הקנס נע בין 8,000 ₪ ל-50,000 ₪.

47. לפיכך, הנני מטיל על נאשמת 2, חברת זד איי הפקות בע"מ, קנס כספי בסך של 25,000 ₪. הקנס ישולם ב- ב- 24 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.3.14 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, במעמד הצדדים.

הישאם אבו שחאדה, שופט